

Država je organizirano nasilje – Alexander Berkman*

Kaj je to, kar imenujemo država? Ali ni to le organizirano nasilje? Zakon določa, kaj smemo in česa ne smemo in če nismo pošlusni nas lahko do tega pripravijo s silo. Zdaj ne govorimo o tem, ali je to dobro ali slabo, trenutno nas zanima dejstvo, da JE tako - da država, vsi zakoni in avtoritete v bistvu temeljijo na moči in nasilju, na kaznovanju ali na strahu pred kaznijo.

Vsi odraščamo v atmosferi moči in nasilja, avtoritete in ubogljivosti, dolžnosti, strahu in kazni; to vdihavamo celo življenje. Z duhom ubogljivosti smo prežeti že v taki meri, da se nikoli ne vprašamo, ali je podrejanje avtoriteti dobro ali slabo. Sprašujemo se samo, ali je avtoriteta legalna in v skladu z zakoni. Ne sprašujete se po tem, ali ni pravica oblasti do ukazovanja, zapiranja in celo ubijanja vprašljiva. Če je posameznik kriv za tisto, kar oblast počne ves čas, ga boste ožigosali kot morilca, lopova ali hinavca. Dokler pa se izvaja nasilje "zakonito", ga sprejemate in se mu podreujete.

Zakonito nasilje in strah pred njim prevladujeta v našem celotnem obstoju. Avtoriteta nadzoruje naša življenja od zibelke do groba - avtoriteta staršev, svetniška in božja, politična, ekonomska, socialna in moralna - vsi imajo oblast nad vami zaradi vašega strahu pred kaznijo v katerikoli obliki. Bojite se boga in hudiča, svojega šefa in delodajalca, politika in policaja, zakona in države. Vaše celotno življenje je dolga veriga strahov, ki hromijo vaše telo in trgajo dušo. Na teh strahovih temelji avtoriteta boga, staršev, šefov in vladarjev. Pokoravate se šefovi, politikovi, državni dominaciji, zaradi njihove moči, katero ste jim, mimogrede povedano, sami položili v roke.

Tako vlada avtoriteta nad vašim celotnim življenjem, avtoriteta preteklosti in sedanjosti, živih in mrtvih, vaš obstoj je nenehna invazija teptanja samega sebe, je nenehno podrejanje mislim in volji nekoga drugega.

In tako kakor ste sami napadeni in z vami grdo ravnajo, tudi sami nezavedno napadate in grdo ravnate z drugimi; tako se maščujete tistim, nad katerimi imate vi avtoriteto. Na ta način je postalo celotno življenje nora mešanica avtoritete, dominacije in podrejanja, zapovedi in poslušnosti, prisile in pokornosti, gospodarja in podrejenega, nasilja in moči v tisoč in eni obliki.

Še vedno smo barabe vsi, ki uporabljamo moč in nasilje, da bi rešili svoje dolgove, težave, stiske. Nasilje je metoda ignorance, orožje slabotnih. Močni s srcem in pametjo ne potrebujejo nasilja, ker so v svoji zavesti prepričani o svoji pravičnosti. Čimbolj se bomo oddaljili od primitivnega človeka in vojnih sekir, tem manj bomo uporabljali moč in nasilje. Čimbolj bo človek prosvetljen, tem manj bo uporabljal pritisk in prisilo. Popolnoma human bo postal šele takrat, ko bo s prezirom odklonil, da bi sam vladal ali da bi mu vladali drugi. Resnično svoboden bo postal šele, ko ne bo več gospodarjev.

Anarhizem je ideal takega stanja; družba brez sile in prisile, v kateri bodo vsi živeli v svobodi, miru in harmoniji. Anarhija zato ne pomeni nereda ali kaosa, ampak ravno nasprotno, označuje neobstoje države, to je svoboda in neodvisnost. Nered je otrok avtoritete in prisile. Svoboda je mati reda.

*Alexander Berkman je bil ruski anarhist in ena izmed vodilnih figur v anarhističnem gibanju zgodnjega 20. stoletja. Skupaj z anarhistko Emma Goldman sta bila priča degeneraciji boljševiške revolucije, ki jo je ostro kritiziral. Berkman je 14 let preživel v zaporu zaradi poskusa atentata na ameriškega industrialista Henry Clay Fricka. Izdal je številne knjige o anarhizmu, boljševiški revoluciji in letih v zaporu. Ustanovil je tudi znameniti anarhistični časopis The Blast.